

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.208 van 22 maart 2001
in de zaak A. 101.718/IX-2761.**

In zake : Freddy VEREEKEN,
wonende te ANTWERPEN,
Heirmanstraat 63

tegen :

het Selectiebureau van de federale overheid
(SELOR).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy VEREEKEN op 14 maart 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid en onder verbeurte van een dwangsom de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de hem op 12 maart 2001 ter kennis gebrachte beslissing van SELOR om hem niet te laten deelnemen aan het op 24 maart 2001 geplande examen voor de toegang tot een hogere weddeschaal 20E, georganiseerd voor bestuursassistenten bij het ministerie van Financiën;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 2001 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de raadsman van verzoeker op 15 maart 2001 aan de Raad van State medegedeeld heeft dat SELOR zijn cliënt toch opgeroepen heeft voor deelneming aan de proef en dat de vordering derhalve geen voorwerp meer heeft; dat om dezelfde reden ook het annulatieberoep geen voorwerp meer heeft; dat, overeenkomstig artikel 70, § 1, vierde lid, van het algemeen procedurereglement, de Raad van State vermag in één enkel arrest uitspraak te doen over de vordering tot schorsing en het annulatieberoep;

Overwegende dat, aangezien aan verzoeker niet kan verweten worden een kennelijk onontvankelijke vordering te hebben ingediend en aangezien het teloorgaan van het voorwerp van de vordering niet aan verzoeker te wijten is, de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid onder verbeurte van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt
verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing,
bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de
verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig maart 2000 en een,
door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,	
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.